

Η σύγχρονος αιρετική Εσχατολογία. Οι Ευαγγελικαλικοί (Evangelicals)

Ορθοδοξία / Αιρέσεις

Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Γεωργόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ

Οι Ευαγγελικαλικοί (Evangelicals) αποτελούν ένα σημαντικό πολυσυλλεκτικό και υπερομολογιακό ρεύμα του σύγχρονου συντηρητικού Προτεσταντικού κόσμου, που εμφανίστηκε μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και θα πρέπει να διακρίνεται από τους λεγόμενους Ευαγγελικούς.

Και ο εν λόγω χώρος συναγωνίζεται τους Πεντηκοστιανούς στην αριθμητική αύξησή τους και επιπλέον δεν στερείται αιρετικών θέσεων σχετικά με τα έσχατα. Βασικές εσχατολογικές κακοδοξίες, παρά την επί μέρους διαφοροποίηση των ποικίλων κινήσεων πρέπει να θεωρηθούν οι εξής:

α) Η αιρετική εσχατολογία των Ευαγγελικαλικών, στο μεγαλύτερο βαθμό της, έχει ενσωματώσει θέσεις της λεγόμενης «Θεωρίας των Οικονομιών» (Dispensationalists), που διατύπωσε ο ιδρυτής της αιρετικής κίνησης των «Χριστιανών Αδελφών» ο J. N. Darby (1800-1882).

β) Βασική παράμετρος και των Ευαγγελικαλικών αποτελεί και στον εν λόγω χώρο η Αρπαγή της Εκκλησίας, η οποία θα λάβει χώρα πριν από τη μεγάλη Θλίψη. Μετά την Αρπαγή της Εκκλησίας θα επακολουθήσουν πείνα, αρρώστειες, σεισμοί και πόλεμοι σε πολλά μέρη της γης. Διαφωνούν μεταξύ τους για το πότε θα γίνει η Αρπαγή ενώ συμφωνούν για το γεγονός. Κάποιες κινήσεις υποστηρίζουν, ότι θα γίνει πριν τη «μεγάλη Θλίψη» και κάποιες άλλες μετά.

γ) Μετά την Αρπαγή ακολουθεί η περίοδος της «μεγάλης Θλίψης» που τη χαρακτηρίζουν και ως «καιρό της στενοχωρίας του Ιακώβ». Αυτή η περίοδος είναι η περίοδος του Αντιχρίστου.

δ) Ακολουθεί η επιστροφή του Χριστού μετά την επταετία του Αντιχρίστου μαζί με τους πιστούς και η ίδρυση της χιλιετούς Βασιλείας και η καταστροφή των εχθρών του.

ε) Διατυπώνουν τον ισχυρισμό, ότι άλλη είναι η Αρπαγή και άλλη είναι η Φανέρωση της Ημέρας του Κυρίου. Η Φανέρωση ταυτίζεται με την επιστροφή του Χριστού για τη χιλιετή Βασιλεία.

στ) Κάνουν λόγο για τρεις Κρίσεις των ανθρώπων. Η πρώτη ονομάζεται «Κρίση του Βήματος» του Χριστού και αφορά στην αξιολόγηση, τον απολογισμό και την επιβράβευση των πιστών και θα λάβει χώρα μετά την Αρπαγή της Εκκλησίας. Η δεύτερη ονομάζεται «Κρίση του Λευκού Θρόνου», που λαμβάνει χώρα στην αιωνιότητα μετά το τέλος της χιλιετούς Βασιλείας. Κατ' αυτήν θα αναστηθούν οι αμαρτωλοί για να κριθούν και να τιμωρηθούν αιωνίως. Η τρίτη ονομάζεται «Κρίση των Εθνών». Θα λάβει χώρα στη γη μόλις θα έρθει ο Χριστός για να βασιλεύσει. Τα έθνη θα κριθούν αναλόγως με το πως αντιμετώπισαν τους Ιουδαίους κατά την περίοδο της «Μεγάλης Θλίψης».

ζ) Ομιλούν για τρεις Αναστάσεις νεκρών. Η πρώτη, των πιστών προ της Αρπαγής, η δεύτερη Ανάσταση αφορά σε όσους θα πιστέψουν και θα πεθάνουν κατά την περίοδο της Μεγάλης Θλίψης του Αντιχρίστου για να ζήσουν κι αυτοί στην επίγειο χιλιετή Βασιλεία. Και η τρίτη των απίστων στο τέλος της χιλιετούς Βασιλείας.

η) Ουσιαστικά αποδέχονται τρεις παρουσίες του Χριστού. Η πρώτη κατά την επίγειο δράση του, η δεύτερη για την Αρπαγή της Εκκλησίας και η τρίτη για την εγκαθίδρυση της χιλιετούς Βασιλείας.

<https://bit.ly/3jTtlas>